

Česká obchodní inspekce

inspektorát Ústecký a Liberecký

Prokopa Diviše 6, 400 01 Ústí nad Labem

Čj.: ČOI 160428/20/2400/0310/20/R/PL/St

V Ústí nad Labem dne 2. 12. 2020

Spis zn.: ČOI 117520/19/2400

ROZHODNUTÍ

Česká obchodní inspekce, Inspektorát Ústecký a Liberecký, se sídlem v Ústí nad Labem, věcně příslušný dle ust. § 3 odst. 1 písm. a) zákona č. 64/1986 Sb., o České obchodní inspekci, v rozhodném znění (dále jen „zákon o ČOI“), dle ust. § 10 odst. 4 písm. a) zákona č. 311/2006 Sb., o pohonných hmotách a čerpacích stanicích pohonných hmot a o změně některých souvisejících zákonů, v rozhodném znění (dále jen „zákon o PHM“) a místně příslušný dle ust. § 62 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, v rozhodném znění (dále jen „zákon o přestupcích“), v řízení zahájeném podle ust. § 78 odst. 1 a 3 zákona o přestupcích, ve spojení s § 150 odst. 3 zákona č. 500/2004, správní řád, v platném znění (dále jen „správní řád“), rozhodl v souladu s ust. § 93 a násl. zákona o přestupcích,

takto:

I. Obviněná: TOP TANK s.r.o., sídlo: Janáčkovo nábřeží 1153/13, Smíchov, 150 00 Praha 5, IČO: 264 03 226, se uznává vinnou z porušení právních povinností, kterých se dopustila, když porušila:

ust. § 3 odst. 1 zákona o PHM a naplnila tím skutkovou podstatu přestupku dle **ust. § 9 odst. 1 písm. b) zákona o PHM** tím, že v postavení provozovatele čerpací stanice dle ust. § 2 písm. h) zákona o PHM,

dne 14. 9. 2019 ve své provozovně – Čerpací stanice PHM F1, 436 01 Nová Ves v Horách - Mníšek, prodávala PHM – motorový benzín BA 95 SUPER, která neodpovídala limitním hodnotám stanovených v ust. § 3 odst. 1 písm. a) vyhlášky MPO č. 133/2010 Sb., o požadavcích na pohonné hmoty, o způsobu sledování a monitorování složení a jakosti pohonných hmot a o jejich evidenci (vyhláška o jakosti a evidenci pohonných hmot), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „vyhláška MPO“) a ČSN EN 228+A1, a to v ukazateli jakosti indukční perioda – oxidační stabilita, jehož zjištěná hodnota činila **292 min.**, oproti minimální normou stanovené hodnotě **339 min.** (hodnota specifikace při zahrnutí nejistoty měření dle ČSN EN ISO 4259-1,2), tj. s rozdílem **-47 min.**

II. Za spáchání výše uvedeného přestupku se obviněné ukládá:

dle **ust. § 9 odst. 14 písm. b) zákona o PHM** ve spojení s ust. § 46 odst. 1 zákona o přestupcích **pokuta ve výši 70 000 Kč (slovy: sedmdesát tisíc korun českých).**

III. Podle ust. § 95 odst. 1 zákona o přestupcích, ve spojení s ust. § 79 odst. 5 správního řádu a s ust. § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, ve znění pozdějších předpisů, se obviněné společnosti ukládá povinnost uhradit náklady řízení paušální částkou ve výši 1 000 Kč (slovy: jeden tisíc korun českých).

Uloženou **pokutu** je obviněná povinna zaplatit na účet České obchodní inspekce vedený u ČNB, Praha 1, č. ú. **3754-829011/0710**, variabilní symbol **1103102420**, konstantní symbol **1148** (převodním příkazem), **1149** (poštovní poukázkou);

Paušální částku nákladů řízení je obviněná povinna zaplatit na účet České obchodní inspekce u ČNB, Praha 1, č. ú. **19-829011/0710**, VS **1103102420**, KS **0378** (převodní příkaz), **0379** (poštovní poukázka), **obojí dle ust. § 46 odst. 2 zákona o přestupcích ve lhůtě 30 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí.**

Odůvodnění

Při kontrole provedené inspektorem ČOI dne 14. 9. 2019 v provozovně – Čerpací stanice PHM F1, 436 01 Nová Ves v Horách – Mníšek, provozované obviněnou TOP TANK s.r.o., sídlo: Janáčkovo nábřeží 1153/13, Smíchov, 150 00 Praha 5, IČO: 26403226, bylo zjištěno, že kontrolovaná osoba v postavení provozovatele čerpací stanice prodala pohonnou hmotu, která nesplňuje požadavky na pohonné hmoty podle zákona o PHM, tj. požadavky na jakost a složení stanovené prováděcím právním předpisem, zvláštními právními předpisy a českými technickými normami, neboť jak vyplývá z Inspekční zprávy č. 2491/2019 ze dne 18. 9. 2019 a Zkušebního protokolu č. 37969 ze dne 17. 9. 2019 společnosti SGS Czech Republic, s.r.o., Divize paliv a maziv, U Trati 42, 100 00 Praha 10, Zkušební laboratoře č. 1152.1, prodala pohonnou hmotu, motorové palivo motorový benzín BA 95 SUPER, která neodpovídala limitním hodnotám stanovených v ust. § 3 odst. 1 písm. a) vyhlášky MPO a ČSN EN 228+A1, a to v ukazateli jakosti indukční perioda – oxidační stabilita, jehož zjištěná hodnota činila **292 min.**, oproti minimální normou stanovené hodnotě **339 min.** (hodnota specifikace při zahrnutí nejistoty měření dle ČSN EN ISO 4259-1,2), tj. s rozdílem **-47 min.**

Popsaným jednáním obviněná porušila právní povinnost dle **ust. § 3 odst. 1 zákona o PHM** a naplnila skutkovou podstatu přestupku dle **ust. § 9 odst. 1 písm. b) zákona o PHM.**

Dle **ust. § 2 písm. h) zákona o PHM** „Provozovatelem čerpací stanice je osoba, která je vlastníkem pohonných hmot prodáváných nebo prodáváných a vydávaných na čerpací stanici; pokud vlastník čerpací stanice neprokáže, kdo je vlastníkem pohonných hmot prodáváných nebo prodáváných a vydávaných na čerpací stanici, má se za to, že provozovatelem čerpací stanice je její vlastník.“

Dle **ust. § 3 odst. 1 zákona o PHM** „Pohonné hmoty, s výjimkou elektřiny, lze prodávat nebo vydávat, pouze pokud splňují požadavky na jejich jakost a složení stanovené prováděcím právním předpisem, zvláštními právními předpisy a českými technickými normami.“

Dle **ust. § 3 odst. 1 písm. a) vyhlášky MPO** „Požadovaná jakost je splněna, odpovídá-li motorový benzín ČSN EN 228 a splňuje ukazatele jakosti stanovené v příloze č. 1 k této vyhlášce.“

Dle **ust. § 9 odst. 1 písm. b) zákona o PHM** „Právnícká nebo podnikající fyzická osoba se dopustí správního deliktu tím, že prodá nebo vydá pohonnou hmotu, která nesplňuje požadavky na pohonné hmoty podle § 3 odst. 1.“

Dle **ust. § 9 odst. 14 písm. b) zákona o PHM** „Právnícké osobě lze uložit pokutu do 5 000 000 Kč, jde-li o správní delikt podle ust. § 9 odst. 1 písm. b) zákona o PHM.“

S účinností od 1. 4. 2020 došlo ke změně zákona o PHM, změny dle nové právní úpravy však na posuzované skutky nedopadají, a proto při rozhodování a ukládání trestu použil správní orgán zákon o PHM ve znění platném a účinném v době spáchání přestupku (14. 9. 2019).

Dne 14. 9. 2019 byl inspektorem ČOI sepsán Úřední záznam Id. kód 241909140038701 o provedené kontrole – odběru vzorků Nafta motorová (č. vzorku 148/24/19/V) a benzín motorový Natural 95 (č. vzorku 145/24/19/V) v rámci trvalého sledování a monitorování jakosti a bezpečnosti pohonných hmot – viz Protokol o odběru vzorků pohonných hmot číslo dokladu 241909140038701, který téhož dne podepsala obsluha čerpací stanice [REDAKCE]. Přílohou č. 1 úředního záznamu je Protokol o odběru vzorků pohonných hmot č. 241909140038701 ze dne 14. 9. 2019. Přílohou č. 2 úředního záznamu jsou dva doklady o odběru vzorků č. 00098/A na částku 118 Kč (Nafta) a č. 00102/A na částku 130 Kč (Natural 95). V době odběru vzorků dne 14. 9. 2019 byl aktuální stav paliva v nádržích čerpací stanice:

- Nafta motorová – 9300 litrů,
- Natural 95 – 5700 litrů.

Laboratorní zkoušku odebraných vzorků pohonných hmot provedla SGS Czech Republic s.r.o., Praha 10, U Trati č. 42 (zkušební laboratoř č. 1152.1 akreditovaná Českým institutem pro akreditaci o.p.s.), viz Zkušební protokol č. 37669 ze dne 17. 9. 2019 a Inspekční zpráva 2491/2019 ze dne 18. 9. 2019 – motorový benzín BA 95 Super, specifikace vzorku 145/24/19/V a Zkušební protokol č. 37972 ze dne 17. 9. 2019 a Inspekční zpráva 2494/2019 ze dne 18. 9. 2019 – nafta motorová, specifikace vzorku 148/24/19/V.

Odebraný vzorek nafta motorová (specifikace vzorku 148/24/19/V) vyhověl provedenému posouzení a limitním hodnotám ČSN EN 590+A1.

Odebraný vzorek BA 95 Super (specifikace vzorku 145/24/19/V) nevyhověl provedenému posouzení, a to v ukazateli jakosti:

- indukční perioda – oxidační stabilita, jehož zjištěná hodnota činila **292 min.** oproti minimální normou stanovené hodnotě **339 min.** (hodnota specifikace při zahrnutí nejistoty měření dle ČSN EN ISO 4259-1,2).

Ve zkoušeném ukazateli byl vzorek BA 95 Super (specifikace vzorku 145/24/19/V) vyhodnocen jako nevyhovující limitním hodnotám ČSN EN 228+A1.

Na základě výsledku rozboru odebraného vzorku motorového benzínu BA 95 Super bylo dne 18. 9. 2019 inspektory ČOI provedeno na čerpací stanici PHM F1, 436 01 Nová Ves v Horách - Mníšek došetření, při kterém bylo zjištěno, že od provedeného odběru vzorku byl proveden závoz čerpací stanice příslušnou pohonnou hmotou Natural BA 95, a to dne 15. 9. 2019, což bylo doloženo Dokladem o prodeji č. 0000125132 ze dne 15. 9. 2019.

O provedeném došetření byl inspektory ČOI sepsán dne 18. 9. 2019 úřední záznam Id. kód 241909180038701, který téhož dne podepsala vedoucí čerpací stanice [REDAKCE], která byla úkonu přítomna. Přílohou úředního záznamu je Zkušební protokol č. 37969, Inspekční zpráva č. 2491/2019, Výpis nádrží On-Line, Doklad o prodeji č. 0000125132.

Dne 19. 9. 2019 byl inspektorátu ČOI doručen emailovou korespondencí přípis od ČS Mníšek, vedoucí [REDAKCE] prostřednictvím kterého zasílá stáčecí lístky ze závozu dopravce TT PETROL s.r.o., z 11. 9. 2019 (evidováno pod Čj. ČOI 120028/19/2400).

Dne 23. 9. 2019 byl inspektorátu ČOI doručen emailovou korespondencí přípis od ČS Mníšek, vedoucí [REDAKCE] prostřednictvím kterého zasílá Převážní doklad pro přepravu nebezpečných věcí (ADR) č. dokladu 0000124922 ze závozu dopravce TT PETROL s.r.o. a odesílatele TERMINAL OIL, a.s., z 11. 9. 2019 (evidováno pod Čj. ČOI 121219/19/2400).

O provedené kontrole byl inspektory České obchodní inspekce sepsán dne 23. 9. 2019 protokol o kontrole Id. kód 241909230038701, se kterým byla kontrolovaná osoba seznámena dne 27. 9. 2019, kdy jí byl tento protokol, společně s výsledky posouzení jakosti odebraného vzorku PHM, doručen viz níže Oznámení o provedené kontrole a sdělení výsledku posouzení jakosti.

Dne 27. 9. 2019 bylo kontrolované osobě doručeno, prostřednictvím datové schránky, Oznámení o provedené kontrole a sdělení výsledku posouzení jakosti Čj. ČOI 121495/19/2400 ze dne 24. 9. 2019, jehož přílohou je Úřední záznam ze dne 14. 9. 2019, Protokol o odběru vzorků kapalných PHM, Doklad o zakoupení výrobků, Úřední záznam ze dne 18. 9. 2019, Zkušební protokol SGS č. 37969, Inspekční zpráva SGS č. 2491/2019, Výpis nádrží ON-LINE, Doklad o prodeji 0000125132, Protokol o kontrole ze dne 23. 9. 2019.

V rámci protokolu o kontrole byla kontrolovaná osoba poučena o právu na podání písemných a zdůvodněných námitek proti kontrolnímu zjištění.

Dne 10. 10. 2019 byly na inspektorát České obchodní inspekce doručeny, prostřednictvím datové schránky, písemné námitky kontrolované osoby proti kontrolním zjištěním uvedeným v oznámení o provedené kontrole a sdělení výsledku posouzení jakosti ze dne 24. 9. 2019 (evidováno pod Čj. ČOI 129650/19/2400). Přílohou písemných námitek je Zkušební protokol č. 38512 o provedené zkoušce produktu BA 95 Super, specifikace vzorku 145/24/19/V, 14. 9. 2019, kterou provedla SGS Czech Republic s.r.o., Praha 10, U Trati č. 42 (zkušební laboratoř č. 1152.1 akreditovaná Českým institutem pro akreditaci o.p.s.), ze dne 4. 10. 2019 pro zákazníka TOP TANK s.r.o., Janáčkovo nábřeží 1153/13, 150 00 Praha 5 – Smíchov, ze kterého je zjištěno, že zkoušený vzorek BA 95 Super (specifikace vzorku 145/24/19/V, 14. 9. 2019) vyhověl provedenému posouzení, a to v ukazateli jakosti:

- indukční perioda – oxidační stabilita, jehož zjištěná hodnota činila **490 min.**

Správní orgán konstatuje, že odebraný vzorek č. 145/24/19/V sestává de facto ze tří částí. Jednu část vzorku Česká obchodní inspekce předala k testování do laboratoře společnosti SGS Czech Republic, s.r.o. (testováno dne 18. 9. 2019), kde byl zjištěn nevyhovující výsledek v parametru oxidační stabilita – indukční perioda. Druhou část vzorku Česká obchodní inspekce předala do laboratoře společnosti SGS Czech Republic, s.r.o. společně s první částí vzorku (referenční vzorek). Třetí část vzorku byla odebrána na žádost kontrolované osoby pro její účely.

Dne 7. 11. 2019 byla kontrolované osobě, prostřednictvím datové schránky, doručena „Výzva k součinnosti“ Čj. ČOI 140145/19/2500 ze dne 4. 11. 2019, v rámci které byla kontrolovaná osoba vyzvána k součinnosti ve smyslu ust. § 8 písm. f) v návaznosti na ust. § 10 odst. 2 zákona č. 255/2012 Sb., o kontrole, v platném znění (dále jen „zákon o kontrole“), aby se vyjádřila, zda souhlasí, aby tzv. referenční vzorek byl testován společností SGS Czech Republic, s.r.o. v rozsahu oxidační stabilita – indukční perioda.

Dne 8. 11. 2019 byla na inspektorát České obchodní inspekce doručena odpověď na výzvu k součinnosti (evidováno pod Čj. ČOI 143349/19/2400), ve které kontrolovaná osoba uvedla, že nesouhlasí s tím, aby byl testován tzv. referenční vzorek.

Dne 13. 11. 2019 bylo kontrolované osobě doručeno, prostřednictvím datové schránky, Oznámení o prodloužení lhůty k vyřízení námitek Čj. ČOI 140954/19/2400 ze dne 8. 11. 2019.

Dne 20. 11. 2019 bylo kontrolované osobě doručeno, prostřednictvím datové schránky, Oznámení Čj. ČOI 147354/19/2500 ze dne 18. 11. 2019, o provedení zkoušky tzv. referenčního vzorku v jiné akreditované zkušební laboratoři, VÚRUP, a.s., Pracovisko 2, Skúšobné laboratóriá, Vlčie hrdlo, P.O.BOX 50, 820 03 Bratislava 23, za účelem ověření výsledku zkoušky jako třetí v pořadí, a to pro potvrzení prvního či druhého výsledku, jako podklad pro vydání rozhodnutí.

Dne 25. 2. 2020 byl inspektorem ČOI sepsán Dodatek k protokolu o kontrole Id. kód 242002250038701, jehož přílohou je Protokol o skúške č. 191129/038 ze dne 29. 11. 2019 společnosti VÚRUP, a.s., Pracovisko 2, Skúšobné laboratóriá, Vlčie hrdlo, P.O.BOX 50, 820 03 Bratislava 23, ze kterého je zjištěn výsledek zkoušky v ukazateli jakosti:

- Oxidačná stálosť benzínu, jehož zjištěná hodnota činila **292 min.**

Správní orgán konstatuje, že zjištěná hodnota 292 min., společnosti VÚRUP, a.s., Pracovisko 2, Skúšobné laboratóriá, Vlčie hrdlo, P.O.BOX 50, 820 03 Bratislava 23 ze dne 29. 11. 2019, je zcela totožná se zjištěnou hodnotou vzorku společnosti SGS Czech Republic, s.r.o. ze dne 18. 9. 2019, kde byla rovněž zjištěna hodnota 292 min. v ukazateli jakosti oxidační stabilita – indukční perioda.

S dodatkem k protokolu o kontrole byla kontrolovaná osoba seznámena dne 27. 2. 2020 prostřednictvím datové schránky společně s přípisem Seznámení s Dodatkem k Protokolu o kontrole Čj. ČOI 28406/20/2400 ze dne 25. 2. 2020. V rámci dodatku k protokolu o kontrole byla kontrolovaná osoba poučena o právu na podání písemných a zdůvodněných námitek proti kontrolnímu zjištění.

Dne 2. 3. 2020 byly na inspektorát České obchodní inspekce doručeny, prostřednictvím datové schránky, písemné námitky kontrolované osoby proti kontrolním zjištěním uvedeným v dodatku

k protokolu o kontrole a seznámení s dodatkem k protokolu o kontrole ze dne 25. 2. 2020 (evidováno pod Čj. ČOI 31430/20/2400).

Dne 25. 3. 2020 bylo kontrolované osobě doručeno prostřednictvím datové schránky „Sdělení o vyřízení námitek“ Čj. ČOI 38642/20/2400 ze dne 23. 3. 2020, přičemž veškeré námitky spolu s podklady byly v plném rozsahu přezkoumány a bylo rozhodnuto dle ust. § 14 odst. 1 zákona o kontrole, že námitky ze dne 10. 10. 2019 a ze dne 28. 2. 2020 se jako nedůvodné v plném rozsahu zamítají.

Protože správní orgán považoval skutková zjištění za dostatečná a proti obsahu protokolu a výsledku zkoušek nebyly pochybnosti ani z jiného důvodu, v souladu s ust. § 150 odst. 1 a 2 správního řádu vydal dne 1. 6. 2020 příkaz Čj. ČOI 77214/20/2400/0310/P/PL/Če, kterým obviněné uložil pokutu ve výši 70 000 Kč.

Příkaz byl obviněné společnosti doručen prostřednictvím datové schránky dne 3. 6. 2020.

Proti příkazu obviněná společnost v postavení účastníka řízení dne 11. 6. 2020 (na ČOI doručeno prostřednictvím datové schránky dne 11. 6. 2020) podala včas písemný odpor, kterým se příkaz zrušil, a řízení pokračovalo, evidováno pod Čj. ČOI 82774/20/2400. V odporu proti příkazu obviněná uvádí:

„Obviněná tímto proti příkazu podává v zákonné lhůtě odpor, který odůvodňuje následovně.

V odůvodnění příkazu se uvádí, že ČOI nechala provést laboratorní zkoušku odebraných vzorků pohonných hmot u společnosti SGS Czech Republic s.r.o., kdy ze zkušební protokolu ze dne 17. 9. 2019 vyplynulo, že vzorek BA 95 Super č. 145/24/19/V nevyhověl v ukazateli jakosti indukční perioda – oxidační stabilita, když naměřená hodnota činila 292 min., oproti hraniční předepsané hodnotě 339 min. Na základě těchto závěrů si obviněná nechala u stejné zkušební laboratoře SGS Czech Republic s.r.o. otestovat vzorek BA 95 Super č. 145/24/19/V, který byl odebrán při kontrole ČOI a zapečetěn, z výsledků testů ze dne 4. 10. 2019 vyšel vzorek jako vyhovující s hodnotou 490 min., což výrazně převyšuje minimum stanovené normou. Následně ČOI nechala otestovat referenční vzorek u společnosti VÚRUP, a.s., se sídlem ve Slovenské republice, kdy z protokolu o kontrole ze dne 29. 11. 2019 vyplynula hodnota 292 min. označená jako oxidační stálost benzínu.

Na základě zde popsaného postupu a zjištěných skutečností došla ČOI k závěru o porušení povinností dle ust. § 3 odst. 1 zákona o PHM ze strany obviněné, přičemž takový závěr musí být učiněn nade vše pochybnosti. Obviněná se však s takovým závěrem neztotožňuje a uvádí, že v průběhu řízení předložila podklady, které vyvolaly zásadní pochybnosti o zjištěních ČOI, kdy tyto pochybnosti měly být hodnoceny ve prospěch obviněné, nikoli naopak, jak se dle názoru obviněné stalo. Jako důvod vzniklých rozdílů ve výsledcích ČOI uvádí spekulace o tom, že obviněná se vzorky manipulovala, tyto byly přitom při předání zkušební laboratoři řádně zapečetěné a po celou dobu uskladnění v provozovně obviněné byly skladovány v souladu s předpisy o skladování hořlavých látek. Obviněná znovu namítá, že referenční vzorek byl testován zkušební laboratoří ve Slovenské republice se značným časovým odstupem a pro účely testování došlo k jeho převozu z Prahy do Bratislavy, všechny tyto skutečnosti mohly kvalitu referenčního vzorku ovlivnit, výsledek pak nemusí odpovídat skutečným hodnotám vzorku v okamžiku odebrání.

Sama ČOI ve sdělení o vyřízení námitek ze dne 23. 3. 2020, č.j. ČOI 38642/20/2400 uvádí, že laboratoř SGS Czech Republic s.r.o. je jedinou laboratoří, která má v České republice akreditaci na provádění laboratorních zkoušek pro parametr oxidační stabilita – indukční perioda. Obviněná se tak domnívá, že ČOI při své kontrolní činnosti může vycházet toliko z výsledků této zkušební laboratoře, přičemž nelze závěry o porušení povinností učinit na základě výsledků, ke kterým došla laboratoř bez akreditace provádět tyto testy na území České republiky.

Obviněná má za to, že na základě podkladů obsažených ve správním spise, které jsou současně použitelné, není možné dojít k jednoznačnému závěru, že se obviněná dopustila porušení, které je jí kladeno za vinu.

Ač se obviněná domnívá, že se právních povinností nedopustila, tak uvádí, že uložená sankce se jí jeví jako nepřiměřeně přísná s ohledem na aktuální ekonomickou situaci. ČOI v odůvodnění výše sankce sice

uvádí, že přihlédla k situaci v rámci boje s pandemií viru COVID-19 a souvisejícím ekonomickým dopadům, nicméně je nutné upozornit na to, že obviněná v době omezujících opatření čerpací stanici vůbec neprovozovala, neboť poptávka klíčových zákazníků ze SRN byla nulová, a přestože bylo možné čerpací stanici v souladu s omezujícími opatřeními vlády ČR provozovat, nebylo to hospodárné a celá provozovna byla uzavřena. Ztráty obviněné za období omezujících opatření, které ke dni tohoto podání dosud trvají, jsou v řádech milionů. Návrh rozložení sankce do splátek nic nemění na situaci, že by obviněná musela celou pokutu uhradit, aniž by jí byly ztráty na tržbách vyrovnány. Analýzy předpokládající budoucí vývoj ekonomické situace navíc hovoří o velmi pomalém návratu k normálu, nedá se tak kalkulovat s tím, že by bylo možné pokles tržeb vyrovnat po odpadnutí omezení.

Ze shora uvedených důvodů obviněná navrhuje, aby ČOI napadený příkaz ze dne 1. 6. 2020, č.j. ČOI 77214/20/2400/0310/P/PL/Č, zrušil a řízení zastavila.“

Dne 18. 6. 2020 bylo obviněné společnosti odesláno Vyrozumění před vydáním rozhodnutí Čj. ČOI 85784/20/2400, které bylo obviněné společnosti doručeno prostřednictvím datové schránky dne 23. 6. 2020 s poučením obviněné, coby účastníka řízení, o jejich právech s tím, že prvoinstanční orgán vydá v této věci po opětovném prostudování spisového materiálu včetně posouzení podaného odporu, nové rozhodnutí, a to dle ust. § 93 a násl. zákona o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich ve spojení s ust. § 67 správního řádu. Obviněná společnost měla možnost uplatnit svá práva účastníka řízení, včetně doložení konkrétních důkazů a odůvodnění podaného odporu proti příkazu, čehož nevyužila.

Na základě žádosti správního orgánu ze dne 16. 7. 2020 (Čj. ČOI 96606/20/2400), byla vyžádána za účelem řádného objasnění věci, bylo na ČOI doručeno písemné vyjádření akreditované zkušební laboratoře společnosti SGS Czech Republic, s.r.o. ze dne 30. 10. 2020 (evidováno pod Čj. ČOI 146458/20/2400). K dotazu správního orgánu, v jakém stavu a jakým způsobem byl k provedení laboratorní zkoušky doručen vzorek obviněnou a zda byl tento vzorek doručený obviněnou řádně zajištěn a zapečetěn pečeti České obchodní inspekce, bylo sděleno: „Laboratoře SGS jsou akreditovaným subjektem a jednou z hlavních podmínek akreditace je důvěrnost informací a tedy nemůžeme poskytovat bez souhlasu zákazníka žádné další detaily, týkající se jeho vzorků. Proto se tedy nemůžeme více vyjádřit k dotazům týkajících se stavu vzorku při dodání do laboratoří a k tomu zda byl zapečetěn, případně, jestli byla pečeť při vizuálním ohledání poškozena.“ K dotazu správního orgánu, jak lze vysvětlit tak značný naměřený rozdíl mezi zkoumanými vzorky (292 min ze dne 17. 9. 2019 a 490 min ze dne 4. 10. 2020), bylo sděleno: „Zjištěný rozdíl mezi zkoumanými vzorky je významný a nelze říci, že by odpovídal rozdílu způsobenému chybou měření. Možných vysvětlení rozdílu může být několik, jako hlavní dvě možnosti můžeme označit manipulaci se vzorkem nebo skutečnost, že při odběru vzorku, při postupném plnění do vzorkovnic, došlo k situaci, kdy z výdejní pistole vystupoval nehomogenní produkt a do každé vzorkovnice byla tedy odebrána odlišná kvalita produktu. K tomuto jevu v některých případech může dojít, jelikož některé výdejní stojany obsahují části z barevných kovů, které mohou působit jako katalyzátory oxidačních reakcí a tím mohou malou část paliva, které se delší dobu zdrží v tomto místě degradovat. Uvedený příklad možné lokální degradace v potrubí by vysvětlovali vyhovující výsledky referenčního vzorku. Díky velkému časovému odstupu od provedení analýz a nemožnosti provést dodatečné analýzy, ovšem již není možné žádnou z teorií potvrdit ani vyvrátit.“

Obviněná byla s kompletním vyjádřením akreditované zkušební laboratoře společnosti SGS Czech Republic, s.r.o. prokazatelně seznámena prostřednictvím datové schránky dne 10. 11. 2020 společně s přípisem „Seznámení obviněné s vyjádřením akreditované zkušební laboratoře“ Čj. ČOI 148976/20/2400 ze dne 9. 11. 2020.

Dne 9. 11. 2020 bylo obviněné společnosti odesláno Vyrozumění před vydáním rozhodnutí Čj. ČOI 148979/20/2400, které bylo obviněné společnosti doručeno prostřednictvím datové schránky dne 10. 11. 2020 s opětovným poučením obviněné, coby účastníka řízení, o jejich právech s tím, že prvoinstanční orgán vydá v této věci po opětovném prostudování spisového materiálu včetně posouzení podaného odporu, nové rozhodnutí, a to dle ust. § 93 a násl. zákona o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich ve spojení s ust. § 67 správního řádu. Obviněná společnost měla možnost uplatnit svá práva účastníka řízení, včetně doložení konkrétních důkazů, čehož nevyužila.

Vyjádření správního orgánu ke skutečnostem namítaným obviněnou:

Správní orgán uvádí, že Česká obchodní inspekce je podle § 7 odst. 2 zákona o PHM oprávněna kontrolovat složení a jakost pohonných hmot u provozovatele čerpací stanice, dále je oprávněna sledovat a monitorovat složení a jakost pohonných hmot v souladu s prováděcím předpisem vydaným podle § 3 odst. 4 zákona o PHM, kterým je vyhláška č. 133/2010 Sb. Podle § 4 odst. 1 a 2 této vyhlášky se jakost a složení sledují pomocí rozborů vzorků, přičemž odběr vzorků musí odpovídat příslušné technické normě.

Při odebírání vzorků pohonných hmot postupuje orgán dozoru tak, že odebere od každé pohonné hmoty tři vzorky s tím, že první vzorek je bezprostředně po provedeném odběru podroben zkouškám u akreditované osoby, druhý vzorek je ponechán na čerpací stanici (u kontrolované osoby) a třetí vzorek je uskladněn u kontrolního orgánu, tedy mimo dosah kontrolované osoby, pro možný další rozbor pohonné hmoty v případech, kdy se vyskytnou pochybnosti o objektivitě provedených zkoušek.

Správní orgán, na základě výsledku zkoušky na indukční periodu, provedené na vzorku pohonné hmoty BA 95 Super uložené na čerpací stanici, předal dne 28. 11. 2019 svůj referenční vzorek číslo 145/24/19/V/-R zkušební laboratoři VÚRUP, a.s., jenž je akreditovanou zkušební laboratoří a zkušební metoda STN EN ISO 7536 na vlastnost Oxidační stálost benzínu je akreditovanou zkušební metodou této laboratoře. Z Protokolu o skůšce č. 191129/038 ze dne 29. 11. 2019 je zřejmé, že předaný vzorek pohonné hmoty vykázal zjištěnou hodnotu 292 min., což je naprosto stejná hodnota, jaká byla původně naměřena akreditovanou zkušební laboratoří SGS Czech Republic, s.r.o. v rámci provedené zkoušky ze dne 17. 9. 2019, přičemž se jedná opět o hodnotu nevyhovující.

Správní orgán dále uvádí, že společnost VÚRUP, a.s., Pracoviště 2, Skúšobné laboratóriá, Vlčie hrdlo, P.O.BOX 50, 820 03 Bratislava 23, zapsaná v obchodnom registri Okresného súdu Bratislava I, oddiel: Sa, vložka č.:1088/B., IČO 35 691 310, je akreditovanou zkušební laboratoří pro provádění laboratorních zkoušek pohonných hmot. Laboratoř je rovněž akreditovaná na provádění zkoušek pohonných hmot na vlastnost Oxidační stálost benzínu zkušební metodou STN EN ISO 7536.

Správní orgán k tvrzení obviněné, že *v průběhu řízení předložila podklady, které vyvolaly zásadní pochybnosti o zjištěných ČOI*, uvádí, že se s tímto závěrem, ani jeho hodnocením neztotožňuje. Obě části vzorku s označením 145/24/19/V, které dával na přezkoušení správní orgán, vykázaly zcela shodnou odchylku v nevyhovujícím parametru. Obviněná sice tvrdí, ale ničím nedoložila, ani jinak neprokázala, že v případě části vzorku, který předala do zkušební laboratoře společnosti SGS Czech Republic, s.r.o., se jednalo o identickou část téhož vzorku pohonné hmoty, který v parametru indukční perioda při první zkoušce nevyhověl. Doložená fotografie obviněné se zapečetěnými částmi vzorku pohonných hmot nikterak nedokazuje, že se jedná o totožné části vzorku, které byly zkušební laboratoří skutečně předány. Z fotografie není ani zřejmé, kdy a kde byla tato fotografie pořízena. O skutečnosti, že se jedná o identický vzorek, nikterak nevypovídá ani předložený Zkušební protokol č. 38512, kde je sice uvedena specifikace vzorku 145/24/19/V, ale ani to nikterak nedokazuje, že se skutečně jedná o identickou část vzorku. Obviněná předložila zkušební protokol o provedené zkoušce provedené u vzorku pohonné hmoty pouze pro parametr Indukční perioda, nikoliv však pro další možné parametry, podle kterých by bylo možné tyto jednotlivé parametry srovnat a porovnat tak, aby bylo možné zjistit, zda se skutečně jedná o identické části vzorku pohonné hmoty odebrané Českou obchodní inspekcí ze dne 14. 9. 2020.

Uskladnění vzorků před provedenými zkouškami, vyžádanými správním orgánem, bylo zajištěno odborně způsobilými osobami společnosti SGS Czech Republic, s.r.o. v podmínkách, odpovídajících podmínkám skladování dle normy ČSN 65 6500 Motorová paliva – Podmínky skladování. Naopak správnímu orgánu není nic známo o tom, v jakých podmínkách a jakým způsobem bylo zajištěno uskladnění kontrolního vzorku, odebraného na žádost kontrolované osoby, když obviněná způsob skladování vzorku, mimo své tvrzení, nijak nedoložila.

K námitce obviněné, že testování referenčního vzorku *se značným časovým odstupem po jeho odebrání mohlo jeho kvalitu ovlivnit*, je třeba uvést, že dle bodu 5 Podmínky skladování a doporučená doba použitelnosti, Tabulky 1 – Doporučená doba použitelnosti motorových paliv, České technické normy ČSN 65 6500 Motorová paliva – Podmínky skladování a doporučená doba použitelnosti, je uvedena doporučená doba použitelnosti u bezolovnatého automobilového benzínu 3 měsíce. Odběr vzorků na čerpací stanici byl proveden dne 14. 9. 2019 a laboratorní zkouška tzv. referenčního vzorku byla provedena dne 29. 11. 2019, tedy v Českou technickou normou doporučené době použitelnosti 3 měsíců. Pokud jde o skladování vzorků č. 145/24/19/V je nutné uvést, že vzorek pro provedení laboratorní zkoušky pro ČOI a referenční vzorek byly neprodleně po odběru předány laboratoři SGS, kde byla dne 17. 9. 2019 provedena laboratorní zkouška s nevyhovujícím výsledkem. Referenční vzorek byl skladován rovněž v laboratoři SGS, a to až do předání k provedení jeho laboratorní zkoušky dne 28. 11. 2019.

Správní orgán na základě shora popsaného konstatuje, že odběr vzorků pohonných hmot byl proveden standardním postupem, který je v souladu s právními předpisy. Rovněž laboratorní zkoušky pohonných hmot byly provedeny akreditovanými zkušebními laboratořemi v rámci Společenství. Vzhledem k tomu má tedy za prokázané, že se jedná o důkaz získaný v souladu s ust. § 51 správního řádu a nejsou o něm žádné pochybnosti a v rámci rozhodování o vině a o výši správního trestu se o takový důkaz může zcela opřít.

Odpovědnost za přestupek dle ust. § 9 odst. 1 písm. b) zákona o PHM je odpovědností objektivní, správní orgány tak nejsou povinny dokazovat zavinění a ani to, v jaké fázi odběratelsko-dodavatelského řetězce došlo ke zjištěnému pochybení. Musí prokázat pouze prodej nebo výdej pohonné hmoty nesplňující zákonné požadavky. Z tohoto pohledu je pro rozhodnutí o spáchání přestupku zásadní právě výsledek učiněných laboratorních testů.

K námitce obviněné o nepřiměřeně přísné výši sankce správní orgán uvádí, že se okolnostmi projednávaného případu zabýval v rámci správní úvahy při určení míry závažnosti a výše pokuty a v této věci odkazuje na správní úvahu ohledně závažnosti deliktu, viz níže. Obdobně odkazuje níže na správní úvahu v odůvodnění rozhodnutí ve věci dalších argumentů – polehčujících a přitěžujících okolností projednávaného případu a předvídatelnosti správního rozhodování.

Správní orgán přezkoumal všechny písemné materiály, tj. podklady rozhodnutí a dospěl k závěru, že skutečný stav věci, na základě kterého rozhodl, byl spolehlivě zjištěn, námitky kontrolované osoby byly písemně vypořádány a ve věci nebylo nutné provést další dokazování.

Protože správní orgán považoval skutkové zjištění za dostatečné a proti obsahu protokolu a výsledku zkoušek nebyly pochybnosti ani z jiného důvodu, podle ust. § 93 zákona o přestupcích, ve spojení s ust. § 150 odst. 3 správního řádu, vydal toto rozhodnutí.

Správní orgán po zhodnocení podkladů nemá pochyb o tom, že přestupek, pro který se vede toto řízení, byl spáchán a nemá pochyb o tom, že za spáchání přestupku je odpovědný právě účastník řízení. Správní orgán své rozhodnutí o spáchání přestupku založil na důkazech, kterými jsou: ve věci nejakosti pohonné hmoty BA 95 Super zkušební protokol č. 37969 ze dne 17. 9. 2019 a inspekční zpráva č. 2491/2019 ze dne 18. 9. 2019 akreditované zkušební laboratoře společnosti SGS Czech Republic, s.r.o., a Protokol o skúške č. 191129/038 ze dne 29. 11. 2019 akreditované zkušební laboratoře společnosti VÚRUP, a.s., a ve věci, že zkoumaná pohonná hmota (BA 95 Super) byla prodávána u účastníka řízení pak protokol o kontrole ze dne 23. 9. 2019, vycházející z úředního záznamu ze dne 14. 9. 2019 a ze dne 18. 9. 2019, kde je odběr prodávané pohonné hmoty (vzorek č. 145/24/19/V) na předmětné čerpací stanici Mníšek, Nová Ves v Horách zaznamenán. Všechny uvedené důkazní písemnosti byly účastníkovi řízení řádně předány a účastník řízení měl tak možnost se s důkazy řádně seznámit. Správní orgán shledal tyto důkazy jako nezpochybnitelné a spolehlivě prokazující protiprávní skutkový stav a odpovědnost účastníka řízení. Součástí spisu jsou i další dokumenty, a to vyjádření účastníka řízení v pozici kontrolované osoby k protokolu o kontrole (písemné námitky proti

kontrolnímu zjištění a písemné vyjádření) a dále i vyjádření účastníka řízení k předmětu řízení (odpor proti příkazu), včetně doložených příloh.

Správní orgán, uvádí, že odpovědnou osobou za porušení povinností je v tomto případě prodávající, kterým se rozumí dle ust. § 9 odst. 1 písm. b) zákona o PHM hmotách právnická osoba nebo podnikající fyzická osoba, která spotřebiteli prodává pohonnou hmotu, která nesplňuje požadavky na pohonné hmoty podle ust. § 3 odst. 1 citovaného zákona. Proávající nese za jakost jím prodávaných pohonných hmot odpovědnost objektivní (odpovědnost za výsledek), tzn. bez ohledu na zavinění (nevyžaduje se prokázání zavinění). Takovou odpovědnost nese ten, kdo stanoveným požadavkům nevyhovující pohonnou hmotu prodá. Stačí tedy pouhé zjištění, že byl porušen právní předpis (právní povinnost) a nastává odpovědnost konkrétního subjektu za konkrétní přestupek (viz rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 30.7.2010 sp.zn. 7Ca 215/2008-31-34, citace: „*Odpovědnost za kvalitu prodávaných paliv a tedy i za porušení povinností prodávat paliva v požadované jakosti nese zásadně prodejce.*“ (stejně tak i rozsudek Městského soudu v Praze č.j. 10Ca 306/2008 – 72, rozsudek NSS As 112/2010 – 9 ze dne 9.2.2011). Této odpovědnosti se účastník řízení tedy nemůže zbavit např. poukazem na dodání pohonné hmoty distribuční společností, či na přepravce, který pohonnou hmotu přepravuje prodávajícímu. Je tedy na účastníkovi řízení, zda bude případné „škody“ vymáhat po svých obchodních partnerech nebo přepravních PHM soukromoprávní cestou. V případě, že si je podnikatel (PO či FO) zcela jist, že zjištěná nekvalita PHM nemá svůj původ v porušení technologické kázně na čerpací stanici, je pouze na něm jaká opatření přijme k tomu, aby si zajistil dodávku PHM odpovídající kvality, popřípadě i jaké smlouvy o dodávkách PHM uzavře, a zda v nich bude pamatováno i na případnou odpovědnost distributora, dojde-li k znečištění přepravovaných PHM pochybením na jeho straně. Rozhodl-li se účastník řízení podnikat v oblasti pohonných hmot, je po té na něm, aby prováděl taková opatření, aby předešel prodeji nevyhovujících pohonných hmot. Vzhledem k tomu, že prodej PHM svojí specifičností klade větší nároky na prodávajícího, je na něm, aby zajistil, že prodávané produkty jsou v souladu s požadovanými jakostními parametry, a to např. dodatečnými kontrolami dodaných PHM. Správní orgán uvádí, že odpovědnost za přestupek je odpovědností objektivní, a nezáleží na zavinění, ke spáchání přestupku může dojít i zcela nezaviněně, přičemž správní orgán není povinen zkoumat, kdy a kde došlo ke vzniku odchylek od stanovených jakostních parametrů. Vyvinut se je možné pouze v případě naplnění liberačního důvodu daného ust. § 10 odst. 1 zákona o pohonných hmotách. Pro uplatnění uvedeného liberačního důvodu je třeba vždy posuzovat individuální okolnosti každého jednotlivého případu, zpravidla k jeho uplatnění však bude dán důvod jen ve zcela výjimečných případech nenadálých událostí, např. v případech zásahů tzv. vyšší moci. Účastník řízení neprokázal, že by vynaložil veškeré úsilí, které je možné požadovat, aby porušení právní povinnosti zabránil.

K naplnění skutkové podstaty přestupku podle ust. § 9 odst. 1 písm. b) zákona o PHM postačuje „pouhé“ prokázání prodeje pohonné hmoty, která nesplňuje stanovené požadavky na její jakost, k čemuž v případě účastníka řízení prokazatelně došlo, jak plyne z výsledků odborných posouzení provedených v akreditovaných laboratořích.

Správní orgán konstatuje, že jakostní odchylka pohonné hmoty nad limitní hodnoty tolerované normami signalizují určitou nekvalitu a takové výrobky by neměly být nabízeny a prodávány spotřebiteli.

Dle ust. § 10 odst. 2 zákona o PHM při určení výměry pokuty právnické osobě se přihlédne k závažnosti správního deliktu, zejména ke způsobu jeho spáchání a jeho následkům.

Způsob spáchání přestupku nezohlednil správní orgán ani ve prospěch ani v neprospěch účastníka řízení, neboť k protiprávnímu jednání došlo pro tento typ přestupku způsobem typickým, tj. prodejem PHM (BA 95), která neodpovídala předepsaným požadavkům na jakost. Správní orgán k tomu dodává, že pro příjemce (účastníka řízení) zboží – PHM – je omezená možnost zjistit skutečnost, že dodaná PHM splňuje požadavky na jejich jakost a složení stanovené prováděcím předpisem, zvláštními právními předpisy a českými technickými normami, tedy zda se následně prodejem PHM nebude dopouštět protiprávního jednání, avšak to prodávající nezbavuje objektivní odpovědnosti. Je pouze na účastníkovi

řízení, aby si zajistil takový zdroj dodávek PHM, který by následně minimalizoval riziko jeho případného protiprávního jednání, či zajistil příslušná a účinná opatření, jenž by prodeji nekvalitní PHM zamezily.

Závažnost správního deliktu hodnotil správní orgán především vzhledem k hledisku závažnosti případných následků tohoto správního deliktu. Správní orgán vychází z ust. § 9 odst. 1 písm. b) zákona o PHM, podle kterého se právnická nebo podnikající fyzická osoba dopustí správního deliktu tím, že prodá nebo vydá pohonnou hmotu, která nesplňuje požadavky na pohonné hmoty podle ust. § 3 odst. 1. Prodávající tedy nese objektivní odpovědnost za jakost jím prodávaných pohonných hmot, to znamená, že pro vznik jeho odpovědnosti není rozhodující zavinění. Stačí pouhé zjištění, že byl porušen právní předpis (právní povinnost) a nastává odpovědnost konkrétního subjektu za konkrétní správní delikt. Zjištěný správní delikt má charakter deliktu ohrožovacího. Postačí, je-li zákonem chráněný zájem pouze ohrožen a škodlivý následek nemusí nutně nastat.

Při určení následku protiprávního jednání vycházel správní orgán ze skutečnosti, že jde o přestupek ohrožovací, kde vznik materiální újmy (např. škody na vozidle) není nutným předpokladem naplnění jeho skutkové podstaty (dokonáním). Zde je přestupek dokonán již samotným prodejem PHM, jenž nesplňuje jakostní kritéria, tzn., že pro spáchání přestupku postačuje, je-li zákonem chráněný zájem pouze ohrožen a škodlivý následek nemusí nutně nastat. Pokud jde o následky přestupku spočívající v hrozícím poškození motorových vozidel spotřebitelů, správní orgán hodnotí v neprospěch obviněné velikost odchylky, neboť se jedná o odchylku významnou (-47 min.). Správní orgán uvádí, že indukční perioda (oxidační stabilita) sleduje rychlost reakcí s kyslíkem. Důsledkem oxidační nestability je tvorba pryskyřic a riziko zalepení vstřikovacího systému. Odchylka a nedodržení minimální požadované oxidační stability může být způsobena pouze v důsledku odlišného složení vlivem výrobní chyby nebo úmyslné manipulace s palivem. Riziko poškození spotřebitele (resp. vozidla) je vzhledem k výši odchylky velmi vysoké. Spotřebitel rozumně a spravedlivě očekává, že kupovaný produkt (PHM) bude odpovídat stanoveným požadavkům na jeho jakost, což v tomto případě nebylo prokazatelně dodrženo.

Tím, že jmenovaným účastníkem řízení prodáváný druh pohonné hmoty neodpovídal předepsané jakosti, docházelo k poškození spotřebitele, který právem očekává kvalitní výrobek zaručující jeho spokojenost. V tomto případě je však zcela odkázán na solidnost podnikatele a prakticky není schopen se bránit, neboť jakost pohonných hmot nemá možnost zkontrolovat. Navíc následky používání nekvalitních pohonných hmot se projeví po delším časovém období. Správní orgán uvádí, že mu však není znám žádný případ poškození konkrétního spotřebitele, což svědčí pro uložení pokuty při samé dolní hranici zákonem stanovené sazby.

Správní orgán opětovně konstatuje, že za porušení právních povinností je objektivně odpovědný vždy prodávající bez ohledu na to, zda porušení způsobil sám, nebo např. jeho zaměstnanec. Úmysl ze strany obviněné nebyl zjištěn, a proto spáchání přestupku bylo posuzováno jako nedbalostní.

Podle ust. § 3 odst. 1 písm. a) vyhlášky MPO, je požadovaná jakost u motorového benzínu splněna odpovídá-li normě ČSN EN 228 a splňuje ukazatele jakosti stanovené v Příloze č. 1 k této vyhlášce. Příloha č. 1. stanoví v řešeném ukazateli (oxidační stabilita) mezní hodnotu přísněji než citovaná norma, kdy stanoví minimální hodnotu – 360 min. (citovaná norma má limitní hodnotu 339).

Z výše uvedeného je patrné, že jakost motorového benzínu nebyla v řešeném případě prokazatelně splněna a dále, že správní orgán k určení odchylek, a tím i závažnosti přestupku, ve zkoušených parametrech přihlédl k mezním hodnotám, jež jsou pro účastníka řízení příznivější (339 min.).

Jako mírně polehčující považuje správní orgán skutečnost, že byla prodána pohonná hmota – BA 95 Super – nevyhovující pouze v jednom zkoušeném ukazateli (indukční perioda).

Jako **přítěžující okolnost** správní orgán shledává skutečnost, že obviněná již byla za prodej PHM neodpovídající předepsané jakosti ve sledovaném období ze strany České obchodní inspekce sankcionována, a to příkazem Čj. ČOI 118737/17/2200 ze dne 5. 9. 2017, jenž nabyl právní moci dne

22. 9. 2017, kterým byla obviněná za porušení ust. § 3 odst. 1 zákona o PHM uložena pokuta ve výši 100 000 Kč, když pohonná hmota neodpovídala limitním hodnotám v ukazateli jakosti „tlak par DVPE“.

Z výše uvedeného nelze vyvodit jiný závěr než ten, že se obviněná z dříve uložených pokut dostatečně nepoučila a nepřijala taková opatření (tj. účinná), aby porušování daných právních povinností zabránila, což je jednoznačně nutné považovat za okolnost přitěžující při hodnocení osoby přestupce.

Správní orgán doplňuje, že ohledně opakovatelnosti přestupků odkazuje na rozhodnutí NSS ze dne 31. 1. 2011 Č.j. 4 As 33/2010-103. Podle právního názoru zde vysloveného, se kterým se správní orgán prvního stupně zcela ztotožňuje, se nejedná o jakési „znovusankcionování“ za předchozí přestupky, ale je pouze zvažováno, zda dříve uložené sankce byly dostatečné, aby se prodávající napříště zdržel deliktního jednání a současně dosti účinné, aby prodávajícího přiměly k přijetí adekvátních (resp. účinných) opatření vedoucích k odstranění nedostatků, včetně jejich příčin.

Podle rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem, pobočka v Liberci ze dne 3. 5. 2013, čj. 60 A 1/2013-49: „*Správním orgánům nic nebrání v tom, aby ke skutečnosti, že žalobce v minulosti spáchal obdobné či další přestupky, za něž mu byly pravomocně uloženy v přestupkovém řízení sankce, přihlížely při hodnocení osoby žalobce a z takových okolností vyvodily příslušné závěry.*“

S ohledem na výše uvedené okolnosti, jež mají vliv na určení výměry pokuty, hodnotí správní orgán přestupek jako **méně závažný** (s ohledem na zákonné rozpětí pro uložení pokuty – 5mil Kč), čemuž odpovídá i samotná výše udělené pokuty. Výše sankce se neodchyluje v neprospěch jmenovaného hospodářského subjektu od pokut ukládaných dozorovým orgánem v obdobných případech (viz - <https://www.coi.cz/pro-spotřebitele/pokuty-za-nejakostni-paliva/>). Výše pokuty se odvinula zejména od závažnosti a charakteru zjištěné odchylky.

Vzhledem k uvedenému je patrné, že správní orgán při určení výše uložené pokuty postupoval v rámci rozhodovací praxe České obchodní inspekce a výše uložené pokuty se výrazně neliší od dříve uložených pokut za srovnatelné porušení právních předpisů.

Pokuta je uložena v hranici zákonného rozpětí uvedeného v ust. § 9 odst. 14 písm. b) zákona o PHM, podle kterého lze za předmětný přestupek uložit pokutu až do výše 5 000 000 Kč. Dle uvážení správního orgánu je shora uvedená výše pokuty plně v souladu se zákonem, nese v sobě i nezbytný preventivní prvek a svojí výší odpovídá zásadě přiměřenosti používané ve správním řízení.

Správní orgán nepovažuje uloženou pokutu s ohledem na závažnost přestupku za nepřiměřenou. Sankce nemůže být natolik nízká, aby postrádala svou hlavní funkci, a to funkci represivní, tj. trest za protiprávní jednání, ale i funkci preventivní.

Ve věci povahy činnosti obviněné správní orgán vycházel z toho, že obviněná je právnickou osobou se živnostenským oprávněním k distribuci pohonných hmot. Povahu činnosti obviněné hodnotil správní orgán jako obvyklou nemající zásadní význam pro určení druhu a výměry správního trestu.

K námitce obviněné ohledně současné ekonomické situace, kdy uvádí, že v rámci omezujících opatření v souvislosti s pandemií COVID-19, čerpací stanici PHM vůbec neprovozovala, neboť poptávka klíčových zákazníků ze SRN byla nulová a provozování čerpací stanice bylo neekonomické a ztráty obviněné za období omezujících opatření, které trvají doposud, jsou v řádech milionů, správní orgán uvádí, že své tvrzení obviněná nikterak důkazně nepodložila a proto se k této námitce správní orgán nemůže relevantně vyjádřit. Samotný provoz čerpacích stanic PHM nebyl v rámci boje s pandemií COVID-19 vládním opatřením výrazně omezen. K ekonomické situaci obviněné se tedy pokusil správní orgán dohledat a posoudit informace z veřejně přístupných rejstříků (obchodní rejstřík), přičemž bylo zjištěno, že ve Sbírce listin Obchodního rejstříku má obviněná uloženu poslední účetní závěrku za rok 2018, což však nemůže mít žádnou vypovídající hodnotu k ekonomické situaci obviněné v době ukládání správního trestu.

Na základě vyhodnocení zákonných kritérií, přihlídnutí k okolnostem ve prospěch a v neprospěch obviněné a úvahy správního orgánu, byla obviněná uložena pokuta při samé spodní hranici zákonem

stanoveného rozpětí (až 5 mil. Kč). Na druhé straně však byla pokuta uložena v takové výši, aby byla znatelná v majetkové sféře obviněné (s ohledem na počet provozoven čerpacích stanic obviněné), tedy byla pro ni nikoliv zanedbatelná a tím plnila svou úlohu, na jedné straně funkci preventivní a výchovnou a na druhé straně funkci represivní.

Správní orgán při ukládání pokuty postupoval v souladu s právními předpisy, hodnotil všechna zákonná kritéria, vzal v potaz taktéž rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 16. 11. 2004, sp. zn. 10 Ca 250/2003, publikován pod č. 560/2005 Sb., NSS, kde se městský soud podrobně zabýval úlohou postihu ve správním řízení, přičemž zdůraznil, že finanční postih musí být znatelný v majetkové sféře delikventa, tedy být pro něho nikoli zanedbatelný. Pokuta, která byla uložena na samé spodní hranici zákonného rozmezí, se pak správnímu orgánu nejeví jako excesivní, nýbrž jako adekvátní.

Správní orgán rozhodl o uložení správního trestu ve formě pokuty, neboť ta by měla obviněnou přimět k přijetí takových opatření, která by zabránila opakovanému porušení stanovených povinností. Uložená pokuta by tak měla mít účel jak sankční, tak i preventivní. Pokuta byla stanovena při samé dolní hranici zákonem stanovené sazby, takže ji nelze považovat za likvidační. Její výše zcela odpovídá zjištěnému porušení zákona o PHM a také pokutám uloženým v obdobných případech.

Při určení výše pokuty správní orgán dbal, aby přijaté řešení bylo v souladu s veřejným zájmem a aby odpovídalo okolnostem daného případu, jakož i na to, aby při rozhodování skutkově shodných nebo podobných případů nevznikaly nedůvodné rozdíly.

Dle uvážení správního orgánu je shora uvedená výše pokuty plně v souladu se zákonem, zcela odpovídá závažnosti správního deliktu i zásadě přiměřenosti používané ve správním řízení. Hlavním účelem uložení sankce ve formě pokuty je důrazně upozornit obviněnou na povinnost dodržovat při své podnikatelské činnosti ustanovení veřejnoprávních předpisů.

Správní orgán uvádí, že účastník řízení neuvádí žádné skutečnosti, které by ho vyvinily z protiprávního jednání, jenž je mu kladeno za vinu. Nepředložil tedy žádné argumenty, které by měly změnit právní názor správního orgánu, a ten neshledal ani žádné jiné důvody pro změnu právní kvalifikace a výše uložené pokuty popsaného správního deliktu.

Správní orgán poukazuje na možnost, pokud není v silách obviněné uhradit pokutu jednorázově, požádat o povolení splátek, o němž rozhodne správní orgán. Podaná žádost musí být obviněnou řádně odůvodněna a doložena důkazy. Podání žádosti je podle ust. § 2 odst. 1 zákona č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, v rozhodném znění, ve spojení s ust. bodu 1. písm. d) položky 1 sazebníku, jenž je přílohou tohoto zákona, zpoplatněno částkou 400 Kč. Tento poplatek je možné uhradit kolkovou známkou zaslanou samostatně nebo spolu s žádostí o povolení zaplacení pokuty ve splátkách nebo bezhotovostně na účet České obchodní inspekce č. 3754-829011/0710 pod variabilním symbolem uložené pokuty 1103102420 a specifickým symbolem 3711.

Povinnost uložit účastníkovi řízení, který řízení vyvolal porušením své právní povinnosti, nahradit náklady řízení paušální částkou, je stanovena ust. § 79 odst. 5 správního řádu. V tomto řízení je tato zákonná podmínka bezpochyby splněna. Výše paušální částky nákladů řízení činí 1 000 Kč v souladu s ust. § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení.

Při určení výše pokuty správní orgán, přestože oblast provozování čerpacích stanic pohonných hmot nebyla z hlediska omezení výrazně dotčena, posoudil a zohlednil obecné dopady opatření v rámci boje s pandemií viru COVID-19 a s tím spojené ekonomické dopady, a bylo v tomto případě rozhodnuto o uložení správního trestu v podobě pokuty dle ust. § 46 zákona o přestupcích.

Z výše uvedených důvodů rozhodl správní orgán tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

Poučení

Proti tomuto rozhodnutí se lze do 15 dnů ode dne jeho doručení odvolat k Ústřednímu inspektorátu České obchodní inspekce v Praze prostřednictvím inspektorátu Ústeckého a Libereckého se sídlem v Ústí nad Labem. Nebude-li podáno odvolání v uvedené lhůtě 15 dnů a nebude-li peněžitá pokuta a náklady řízení zaplacený do 30 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí, budou vymáhány.

Nebude-li pokuta zaplacená do 30 dnů ode dne, kdy toto rozhodnutí nabude právní moci, bude vymáhána příslušným exekučním orgánem.

Ing. Renata Linhartová, MBA
ředitelka České obchodní inspekce
inspektorát Ústecký a Liberecký
se sídlem v Ústí nad Labem

ČESKÁ OBCHODNÍ INSPEKCE

ústřední inspektorát

Štěpánská 15, Praha 2

PSČ 120 00

Č.j.: ČOI 20303/21/O100/2400/Šte/Št

Dne: 9. 2. 2021

Sp. Zn. ČOI 117520/19/2400

COIX01FAQRW

ROZHODNUTÍ

Ústřední inspektorát České obchodní inspekce rozhodl podle ust. § 89 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, o odvolání:

obviněné společnosti **TOP TANK s.r.o.**, Janáčkovo nábřeží 1153/13, Smíchov, 150 00 Praha 5, IČO 26403226, právně zastoupené JUDr. Václavem Koreckým, advokátem se sídlem Bedřicha Smetany 2, 301 00 Plzeň, na základě plné moci ze dne 7. 12. 2020, podaném proti rozhodnutí Inspektorátu České obchodní inspekce Ústeckého a Libereckého ze dne 2. 12. 2020, č. j. ČOI 160428/20/2400/0310/20/R/PL/St, kterým jí byla uložena pokuta ve výši **70.000,-** (slovy: sedmdesáttisíckorunčeských) pro porušení ust. § 3 odst. 1 zák. č. 311/2006 Sb., o pohonných hmotách a čerpacích stanicích pohonných hmot a o změně některých souvisejících zákonů, v rozhodném znění (dále jen „zákon o PHM“), a kterým jí bylo dále v souladu s ust. § 95 odst. 1 zák. č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich (dále jen „zákon o přestupcích“) ve spojení s ust. § 79 odst. 5 zák. č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) uloženo uhradit paušální částku nákladů řízení ve výši **1.000,- Kč** (slovy: jeden tisíc korun českých) ve smyslu ust. § 6 vyhl. č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, v platném znění, **takto:**

Podle ust. § 92 odst. 1 věta první zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, se opožděné odvolání zamítá.

Odůvodnění

Napadeným rozhodnutím Inspektorátu České obchodní inspekce Ústeckého a Libereckého je společnost TOP TANK s.r.o., se sídlem Janáčkovo nábřeží 1153/13, Smíchov,

150 00 Praha 5, IČO: 26403226 (dále jen „obviněná“) viněna z porušení ust. § 3 odst. 1 zákona o PHM a naplnění skutkové podstaty přestupku podle § 9 odst. 1 písm. b) zákona o PHM, jehož se dopustila tím, že v postavení provozovatele čerpací stanice dle § 2 písm. h) zákona o PHM dne 14. 9. 2019 ve své provozovně Čerpací stanice PHM F1, 436 01 Nová Ves v Horách – Mníšek, prodávala motorový benzín BA 95 SUPER, který neodpovídal limitním hodnotám stanoveným v ust. § 3 odst. 1 písm. a) vyhl. č. 133/2010 Sb., o požadavcích na pohonné hmoty, o způsobu sledování a monitorování složení a jakosti pohonných hmot a o jejich evidenci (vyhláška o jakosti a evidenci pohonných hmot), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „vyhl. č. 133/2010 Sb.“) a ČSN EN 228+A1, a to v ukazateli jakosti indukční perioda – oxidační stabilita, jehož zjištěná hodnota činila 292 min oproti minimální normou stanovené hodnotě 339 min, tj. s rozdílem – 47 min.

Na základě těchto zjištění, blíže konkretizovaných v rozhodnutí správního orgánu prvního stupně a ve spise k této věci, byla obviněná uložena pokuta ve výši 70.000,- Kč a paušální náhrada nákladů řízení ve výši 1.000,- Kč.

Proti rozhodnutí správního orgánu prvního stupně podala obviněná odvolání, v němž uvádí, že nesouhlasí se závěry ČOI o tom, že se dopustila přestupku dle ust. § 9 odst. 1 písm. b) zákona o PHM, a že toto bylo zjištěno nade vší pochybnost. Obviněná má i přes tvrzení ČOI za to, že v průběhu řízení předložila podklady, které vyvolaly zásadní pochybnosti o zjištěních ČOI, kdy tyto pochybnosti měly být hodnoceny ve prospěch obviněné a nikoli naopak, jak se dle názoru obviněné stalo. ČOI nechala provést laboratorní zkoušku odebraných vzorků pohonných hmot u společnosti SGS Czech Republic s.r.o., kdy ze zkušebního protokolu ze dne 17. 9. 2019 vyplynulo, že vzorek BA 95 Super č. 145/24/19/V nevyhověl v ukazateli jakosti indukční perioda – oxidační stabilita, když naměřená hodnota činila 292 min, oproti hraniční předepsané hodnotě 339 min. Na základě těchto závěrů si obviněná nechala u stejné zkušební laboratoře SGS Czech Republic s.r.o. otestovat vzorek BA 95 Super č. 145/24/19/V, který byl odebrán při kontrole ČOI a zapečetěn; z výsledků testů ze dne 4. 10. 2019 vyšel vzorek jako vyhovující s hodnotou 490 min, což výrazně převyšuje minimum stanovené normou. Následně ČOI nechala otestovat referenční vzorek u společnosti VÚRUP, a.s., se sídlem ve Slovenské republice, kdy z protokolu ze dne 29. 11. 2019 vyplynula hodnota 292 min označená jako „oxidační stálost benzínu“. K dotazu ČOI zkušební laboratoř SGS Czech Republic s.r.o. uvedla, že možných vysvětlení rozdílů výsledků měření může být několik a popsala dvě hlavní možnosti, přičemž uzavřela, že jednoznačně nelze žádnou z teorií potvrdit ani vyvrátit.

Obviněná znovu namítá, že referenční vzorek byl testován zkušební laboratoří VÚRUP, a.s., se sídlem ve Slovenské republice, která není akreditovanou zkušební laboratoří na území České republiky tak, aby z jejích výsledků mohla ČOI vycházet. K dispozici tak pro rozhodnutí zůstávají dva rozdílné výsledky zkušební laboratoře SGS Czech Republic s.r.o., kdy vzniká pochybnost o správnosti výsledků.

ČOI v odůvodnění rozhodnutí uvádí, že předložené fotografie ze strany obviněné nedokládají, že se jedná o totožné vzorky, které byly zkušební laboratoří skutečně předány. Tento náznak ČOI o machinacích se vzorky obviněná striktně odmítá. Obviněná předala zkušební laboratoři právě vzorky odebrané a zapečetěné ČOI, které řádně skladovala. Z fotodokumentace je patrné, že se jedná o vzorky opatřené pečeti ČOI a také ze zkušebního protokolu zkušební laboratoře SGS Czech Republic s.r.o., konkrétně označení vzorků, je

zřejmé, že jde o totožné vzorky. Podle toho, co ČOI v odůvodnění uvádí, není v silách běžného podnikatele prokázat, že zkušební laboratoři předává totožné vzorky, když nepostačuje, že je vzorek opatřen pečeti ČOI. Zkušební laboratoř SGS Czech Republic s.r.o. odmítla ČOI sdělit z důvodu korektnosti a mlčenlivosti podrobnosti o poskytnutém vzorku ze strany obviněné, což obviněná samozřejmě kvituje, nicméně obviněná by byla ochotna poskytnout součinnost a zbavit zkušební laboratoř mlčenlivosti, popř. by dala souhlas se sdělením informací ČOI, pokud by byla k poskytnuté součinnosti vyzvána, což se nestalo.

Ze všech uvedených důvodů má obviněná i nadále za to, že jsou zde pochybnosti o jednoznačné správnosti zjištění ČOI, a že je vina obviněné náležitě prokázána. Tyto pochybnosti by měly být hodnoceny ve prospěch obviněné. Obviněná proto navrhuje, aby odvolací orgán napadené rozhodnutí zrušil a řízení zastavil.

Prvoinstanční orgán shledal, že odvolání obviněné je opožděné. V souladu s ust. § 88 odst. 1 věta třetí správního řádu předal spis odvolacímu orgánu.

Po přezkoumání předložených písemných materiálů odvolací orgán ve shodě s prvostupňovým orgánem konstatuje, že odvolání obviněné není včasné podaným odvoláním, a proto je na místě v souladu s ust. § 92 odst. 1 věta první správního řádu ho jako opožděné zamítnout.

Podle ustanovení § 83 odst. 1 správního řádu lze odvolání podat do 15 dnů poté, kdy bylo rozhodnutí prvoinstančního správního orgánu oznámeno, nestanoví-li zvláštní zákon lhůtu jinou. Zákon o PHM zvláštní lhůtu nestanoví, je tedy třeba vycházet z obecné úpravy obsažené ve správním řádu. Za den oznámení rozhodnutí je pak v zásadě považován den, kdy bylo písemné vyhotovení rozhodnutí účastníkovi řízení doručeno, jak stanoví ust. § 72 odst. 1 správního řádu. Dle ust. § 17 odst. 3 zák. č. 300/2008 Sb., o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o elektronických úkonech“) je dokument, který byl dodán do datové schránky, doručen okamžikem, kdy se do datové schránky přihlásí osoba, která má s ohledem na rozsah svého oprávnění přístup k dodanému dokumentu. Lhůta pro podání odvolání začíná běžet den následující po oznámení rozhodnutí, jak vyplývá z ust. § 40 odst. 1 písm. a) správního řádu. V případě doručování úkonu adresovaného orgánu veřejné moci prostřednictvím datové schránky je lhůta stanovená příslušným právním předpisem zachována, bylo-li podání učiněné vůči orgánu veřejné moci nejpozději poslední den lhůty dodáno ve formě datové zprávy do datové schránky tohoto orgánu, jak uvádí konstantní judikatura (srov. např. rozs. Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) – dostupné na www.nssoud.cz ze dne 15. 7. 2010, sp. zn. 9 Afs 28/2010).

Ze spisového materiálu vyplývá, že prvostupňové rozhodnutí bylo doručeno obviněné dne 2. 12. 2020. Lhůta k podání odvolání tak uplynula dne 17. 12. 2020. Byť prvostupňové rozhodnutí obsahovalo řádné poučení o podání odvolání, odvolání bylo podáno a dodáno do datové schránky prvostupňového orgánu dne 21. 12. 2020. Prvostupňové rozhodnutí se tak stalo dne 18. 12. 2020 pravomocným. Odvolací orgán proto posoudil odvolání obviněné jako podané po zákonné lhůtě a dle ust. § 92 odst. 1 správního řádu jej zamítl jako opožděné.

V souladu s ust. § 92 odst. 1 věta druhá správního řádu odvolací správní orgán následně zkoumal, zda jsou dány předpoklady pro přezkumné řízení, pro obnovu řízení nebo vydání nového rozhodnutí. Dle ust. § 92 odst. 1 věta třetí správního řádu shledá-li správní orgán předpoklady pro zahájení přezkumného řízení, pro obnovu řízení nebo pro vydání nového rozhodnutí, posuzuje se opožděné nebo nepřípustné odvolání jako podnět k přezkumnému řízení nebo žádost o obnovu řízení nebo žádost o vydání nového rozhodnutí.

V této souvislosti je třeba připomenout, že dle judikatury smyslem a cílem ust. § 92 odst. 1 správního řádu není to, aby správní orgán v každém případě opožděně podaného odvolání rozsáhle odůvodňoval, že nebyly zjištěny podmínky pro přezkum rozhodnutí, pro obnovu řízení nebo pro vydání nového rozhodnutí. Je jisté povinností správních orgánů zabývat se těmito otázkami, postačí však vyjádření o tom, zda byly podmínky pro přezkum (obnovu řízení nebo vydání nového rozhodnutí) shledány či nikoliv. Opačný závěr by ve svých důsledcích znamenal, že by se odvolací orgán zabýval věcí meritorně přesto, že odvolání bylo podáno opožděně. Takový závěr by popíral smysl ustanovení o tom, že opožděně podané odvolání správní orgán zamítne, neboť podrobné zdůvodňování závěru o tom, že nejsou splněny podmínky a předpoklady pro zahájení přezkumného řízení (obnovu řízení nebo vydání nového rozhodnutí) by v podstatě znamenalo to, že se správní orgán věcně problematikou zabývá (srov. rozs. Městského soudu v Praze ze dne 30. 11. 2012, č. j. 11 Ca 334/2009-32). Obdobně NSS konstatoval, že skutečnost, že v rozhodnutí o zamítnutí odvolání pro opožděnost odvolací orgán blíže nerozvede, proč má za to, že nejsou dány předpoklady pro přezkoumání rozhodnutí v přezkumném řízení, pro obnovu řízení nebo pro vydání nového rozhodnutí, nevede k závěru o nepřezkoumatelnosti takového rozhodnutí. Zhodnocení této otázky totiž nemá význam pro zamítnutí odvolání pro opožděnost, ale je rozhodné až pro následný postup správních orgánů po zamítnutí odvolání pro opožděnost (srov. rozs. NSS ze dne 1. 3. 2013, č. j. 9 As 172/2012-32).

V návaznosti na výše uvedené závěry odvolací orgán ohledně přezkoumání, zda v daném případě nejsou dány předpoklady pro přezkoumání rozhodnutí v přezkumném řízení, pro obnovu řízení nebo pro vydání rozhodnutí, uvádí následující.

Důvodem pro zahájení přezkumného řízení by byla pouze důvodná pochybnost o tom, že rozhodnutí je v souladu s právními předpisy, kterou v tomto případě odvolací správní orgán nemá. Správní orgán prvního stupně vedl správní řízení a vydal správní rozhodnutí v souladu s právními předpisy. Obviněná byla seznámena se všemi zjištěnými skutečnostmi a rovněž byla správně poučena o možnostech uplatnění svých práv v jeho průběhu.

V průběhu řízení byl podle názoru odvolacího správního orgánu řádně objasněn skutkový stav věci. Skutečnost, že vzorek motorového benzínu BA 95 SUPER odebraný u obviněné neodpovídal limitním hodnotám v ukazateli jakosti indukční perioda – oxidační stabilita, jehož hodnota činila 292 min, přičemž minimální stanovená hodnota je 339 min, vyplývá jednak ze zkušebního Protokolu č. 37969 vystaveného dne 17. 9. 2019 akreditovanou zkušební laboratoří SGS Czech Republic, s.r.o., a jednak z Protokolu o zkoušce č. 191129/038 vyhotoveného dne 29. 11. 2019 akreditovanou zkušební laboratoří VÚRUP, a.s., Pracoviště 2, Skúšobné laboratóriá, Vlčie hrdlo, Bratislava. Námitky obviněné v tom smyslu, že tato laboratoř není akreditovanou laboratoří na území České republiky, a že tedy z jejích výsledků nelze vycházet, nejsou důvodné, neboť ze žádného právního předpisu nevyplyvá, že by zkoušky vzorku PHM mohla provádět pouze laboratoř akreditovaná v České republice. V ust. § 4 odst. 7 vyhl. č. 133/2010 Sb. je stanoven pouze požadavek, že zkušební analýzy odebraných vzorků pohonných hmot a jejich vyhodnocení provádí akreditovaná osoba; v rámci EU se uznává shodná úroveň akreditace v jednotlivých členských státech. V posuzovaném případě bylo třeba provést zkoušku tzv. referenčního vzorku (která se provádí v případě rozdílných výsledků jednotlivých zkoušek) poté, co obviněná předložila kontrolnímu orgánu Zkušební protokol č. 38512 ze dne 4. 10. 2019, z něhož vyplývá, že v případě téhož vzorku BA 95 Super došla laboratoř SGS Czech Republic s.r.o. k tomu, že tento vzorek vyhovuje, když v předmětném ukazateli dosahuje hodnoty 490 min. Bylo proto nezbytné provést zkoušku tzv. referenčního vzorku; tu provedla laboratoř v Bratislavě, neboť laboratoř SGS Czech Republic s.r.o. je jediná, která má v České republice akreditaci na

provádění laboratorních zkoušek pro parametr oxidační stabilita – indukční perioda. Ze zkušebního protokolu laboratoře VÚRUP, a.s., je zřejmé, že tato laboratoř má rovněž akreditaci na provádění zkoušky týkající se oxidační stálosti benzínu, přičemž obě laboratoře, jak česká tak slovenská, postupují při této zkoušce dle evropské normy EN ISO 7536. Není proto důvodné vycházet pouze z výsledků zkoušek provedených českou laboratoří SGS Czech Republic, s.r.o. s tím, že protokol slovenské laboratoře není relevantní. Je pravdou, že příčina rozdílných hodnot v předmětném parametru naměřené českou laboratoří v případě vzorku předloženého ČOI a v případě vzorku předloženého obviněnou nebyla zjištěna – ze spisového materiálu nevyplývají skutečnosti nasvědčující záměně vzorku či jiné manipulaci s ním ze strany obviněné, jak naznačuje prvostupňový orgán; laboratoř SGS Czech Republic, s. r. o. k žádosti prvostupňového orgánu o vysvětlení rozdílných hodnot pouze uvedla, že s ohledem na výši rozdílu se nejedná o chybu v měření, přičemž možných vysvětlení může být několik, vzhledem k velkému časovému odstupu od provedení analýz a nemožnosti provést dodatečné analýzy však nelze žádnou z možností potvrdit ani vyvrátit. Za situace, kdy původně naměřené hodnoty vzorku předloženého ČOI potvrdila zkouška odlišné laboratoře, která došla ke shodnému výsledku v ukazateli oxidační stabilita, však odvolací orgán nemá na rozdíl od obviněné pochybnost o tom, že odebraný vzorek BA 95 Super předepsaným hodnotám v předmětném parametru nevyhověl, neboť výsledky rozboru vzorku zadaného obviněnou byly relevantně zpochybněny prvním a třetím rozбором zadaným ČOI dvěma různými laboratořmi, které došly k témuž výsledku. Odvolací orgán tak na základě pořízeného spisového materiálu považuje za náležitě prokázané, že obviněná porušila shora popsáním jednáním ust. § 3 odst. 1 zákona o PHM, čím se dopustila přestupku dle ust. § 9 odst. 1 písm. b) zákona o PHM.

Odvolací správní orgán se rovněž zabýval výší pokuty uložené obviněné správním orgánem prvního stupně a dospěl k závěru, že odpovídá závažnosti protiprávního jednání, kterého se obviněná dopustila, i požadavku na přiměřenost pokuty, odpovídajícím způsobem zohledňuje relevantní zákonná kritéria pro uložení pokuty, a dostatečně tak plní svou represivní i preventivní funkci. Pro úplnost odvolací orgán připomíná, že důvodem k přezkumnému řízení (jehož smyslem je pouze přezkoumání souladu rozhodnutí s právními předpisy a nikoli jeho správnost) ve vztahu k pokutě by byla pouze skutečnost, že by pokuta byla uložena v rozporu se zákonem, tj. např. v případě, že by vybočila z mezí správního uvážení či by při jejím uložení správní orgán nezohlednil zákonem stanovená kritéria apod., což v daném případě shledáno nebylo.

Vzhledem ke skutečnosti, že obviněná vyvolala správní řízení porušením své zákonné povinnosti, byla jí uložena v souladu s ust. § 95 odst. 1 zákona o přestupcích a dle ust. § 79 odst. 5 správního řádu povinnost nahradit náklady řízení paušální částkou ve výši 1.000,- Kč.

Odvolací správní orgán neshledal důvody ani pro obnovu řízení, neboť nevyšly najevo žádné nové důkazy či skutečnosti, které by existovaly v době řízení, avšak obviněná by je nemohla uplatnit, ani se provedené důkazy neukázaly nepravdivými. Stejně tak v tomto případě nepřichází v úvahu provedení nového řízení a vydání nového rozhodnutí, když nelze aplikovat ani jednu z podmínek uvedených v ust. § 99 zákona o přestupcích či ust. § 101 správního řádu.

Odvolací správní orgán na základě výše uvedeného neshledal důvody k zahájení přezkumného řízení ani pro obnovu řízení či vydání nového rozhodnutí.

Poučení o odvolání

Proti tomuto rozhodnutí se nelze dále odvolat (viz ust. § 91 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád).

Ing. Mojmír Bezecný
ústřední ředitel
České obchodní inspekce
podepsáno elektronicky